

sempel, men vi kunne forestille os det, og så synes vi, man med rettidig omhu skal lukke et hul – men vi har set et eksempel beslægtet dermed, hvor vi som politikere og lovgivere selv er årsag til, at politiske anskuelser bliver viderebragt af andre i reklamer, hvor vi selv er bærende af det. Og der var spørgsmålet: Kunne vi ikke selv bidrage til, at vi ikke optrådte i politiske reklamer under forskellige skalkeskjul? Det er bare det simple spørgsmål, fru Birthe Rønn Hornbech skal svare på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Rønn Hornbech ordet? Ja, værsgo.

Jeg har forstået, at hr. Keld Albrechtsen ønsker en ordførertale i anden runde, er det rigtigt? Ja. Den kommer umiddelbart efter.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan kun gentage over for fru Pia Gjellerup, at jeg ikke kan sidde stille, når jeg hører fru Mette Frederiksens betonsocialdemokratiske kulturpolitik, som vidner om, at alt er politik, og at politikere helst ikke må kunne andet end at føre politik 24 timer i døgnet. Det er såmænd ikke, fordi jeg er sur over, at mine bøger ikke er blevet omtalt i dag, men det undrer mig altså, at Socialdemokratiet har et så snævert kultursyn, at man ikke ønsker politikere, der kan andet end bare at sidde herinde og drive betonsocialdemokratiske døgnnet rundt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når det lige netop er fru Birthe Rønn Hornbech, der taler om fru Mette Frederiksen og så taler om beton, så sker der et eller andet i mit hoved, men det vil jeg så ikke prøve at udtrykke i ord.

Jeg vil bare have, at fru Birthe Rønn Hornbech svarer på det enkle spørgsmål, jeg stillede, for det er det, sagen handler om. Sagen handler jo om, om vi som politikere skal være påpasselige med ikke at omgå de regler, vi har vedtaget i fællesskab, nemlig ved at lade vores meget klare politiske budskaber fremtræde i form af tv-reklamer, men under forskellige skalkeskjul.

Lad mig minde om, inden fru Birthe Rønn Hornbech svarer på dette enkle spørgsmål, at statsministeren mener, at store kommercielle virksomheder skal tænke sig om, når de er ude på markedet og tjene penge; de skal opføre sig, som man gør, når man tjener penge, man prøver at gøre det på en smart og hensigtsmæssig må-

de, så man tjener flest muligt, og så skal de efter statsministerens mening lige lade være med at tjene de sidste penge, for det kunne jo være, at der var nogle, der ville blive stødt over det. Når statsministeren mener det om store kommercielle virksomheder, der agerer fuldt ud lovligt, så er det, man tænker: Mon ikke statsministeren selv på et område, der ikke har noget med kommercielle interesser at gøre, men har at gøre med at viderebringe politiske anskuelser i tv-reklamer, skulle forlange af den pågældende at være en lille smule konsekvent?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen vi når jo ikke til enighed, vi har en grundlæggende forskellig opfattelse af, hvad kulturpolitik er, hvad folkestyre er, og hvad ytringsfrihed er, og det må så blive ved det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører i anden runde.

Og så er det spørgsmålet, om vi ikke er ved at nærme os afslutningen. Det håber vi.

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan i hvert fald af den her debat uddrage en lære, nemlig at der ikke er nogen øvre grænse for, hvor usaglig argumentation, borgerlige ordførere er i stand til at lægge frem her fra talerstolen.

Det, der skaber problemet, er, at statsministeren lader sig bruge i form af skjult politisk reklame via et forlag. Og så gør vi opmærksom på, at det burde statsministeren ikke gøre, og så opfordrer vi til, at vi kan blive enige om partierne imellem, at der må være nogle etiske grænser, som vi ikke går over, fordi der skal være anstændighed i dansk politik. Man skal ikke ad bagvejen gøre det, som vi er enige om vi skal undgå, nemlig at lave politisk reklame og reklame for politiske partier i tv.

Kl. 11.20

Undervejs i debatten får hr. Jens Rohde vendt det til, at nu vil oppositionen gøre indgreb mod ytringsfriheden, og fru Birthe Rønn Hornbech når helt derop, hvor hun begynder at snakke om bogbrændinger og et fundamentalt forskelligt kultursyn og en forskellig opfattelse af demokrati, og jeg ved ikke hvad.

Den, der har et problem i den her sag, er statsministeren. Det er statsministeren, der har et forklaringsproblem, fordi han har overskredet